

3. gr.

3. Gildistaka.

- 3.1. Starfsleyfi þetta, sem veitt er í samræmi við 5. gr. reglugerðar nr. 390/1985, um starfsleyfi fyrir atvinnurekstur, sem haft getur í för með sér mengun, sem sett er með stoð í 3. gr. laga nr. 109/1984, um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit, öðlast gildi þegar í stað.

4. gr.

4. Ákvæði til bráðabirgða.

- 4.1. Yfirbyggingu tveggja þróarhólfa, sem opin eru, sbr. gr. 2.4., skal lokið fyrir 1. janúar 1987.
- 4.2. Uppsetningu punktsockerfis til loftræstingar og lyktheydingar frá helstu lyktaruppsprettum öðrum en þurrkurum, sbr. gr. 2.8. skal lokið fyrir 1. september 1987.
- 4.3. Frágangi lyktheydingarbúnaðar fyrir útblástur frá þurrkurum, sbr. gr. 2.10. skal lokið 1. september 1989.
- 4.4. Byggingu fitugildru fyrir frárennsli, sbr. gr. 2.14., skal lokið fyrir 1. janúar 1987.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 29. desember 1986.

Ragnhildur Helgadóttir.

Ingimar Sigurðsson.

AUGLÝSING

**um starfsleyfi fyrir Fiskimjölsverksmiðju Hornafjarðar hf.,
Höfn, Hornafirði.**

1. gr.

1. Almenn ákvæði.

- 1.1. Verksmiðjunni er heimilt að framleiða fiskmjöl og lýsi úr fiski og fiskúrgangi. Hámarksafköst verksmiðjunnar skulu við það miðast að ekki verði um sérstaka mengun umhverfis að ræða, vegna of mikils álags á tækjakost.
- 1.2. Verksmiðjunni er skylt að sjá um, að á öllu athafnasvæði verksmiðjunnar sé gætt fyllsta hreinlætis. Svæðið skal vera lagt bundnu slitlagi eftir því sem þurfa þykir að mati heilbrigðisnefndar viðkomandi svæðis. Verksmiðjunni ber að halda útliti sínu og umhverfi snyrtilegu.
- 1.3. Verksmiðjunni er skylt að ganga þannig frá mannvirkjum og búnaði og haga allri starfsemi svo, að hætta á gerlamengun í hráefni og mjöli verði sem minnst.
- 1.4. Um varnir gegn skaðlegum áhrifum á starfsmenn og starfsumhverfi fer samkvæmt lögum nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum.
- 1.5. Áformi verksmiðjan að gera umtalsverðar breytingar á rekstri eða stækka verksmiðjuna, skal greina Hollustuvernd ríkisins og heilbrigðisnefnd viðkomandi svæðis skriflega frá því áður en framkvæmdir hefjast.
- 1.6. Hollustuvernd ríkisins getur að höfðu samráði við umsagnaraðila, lagt til við heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra, að starfsleyfið verði endurskoðað, ef í ljós koma skaðleg áhrif á umhverfið, sem ekki voru ljós fyrir. Sama gildir ef almennar kröfur, ráð og tæki koma til aukinna mengunarvarna.

2. gr.

2. Varnir gegn mengun ytra umhverfis.

- 2.1. Allt löndunarvatn sem til fellur skal tekið til vinnslu í verksmiðju.
- 2.2. Verksmiðjan skal hafa aðstöðu til að taka við vatni frá grófskolun lesta til vinnslu, enda sé vatnsmagninu haldið í lágmarki t. d. með notkun á háprýstidælum. Aldrei skal nota meira vatn en sem nemur 1% af lönduðu hráefni.
- 2.3. Flutningstæki sem notuð eru til flutnings á hráefni til verksmiðju skulu vera vökvaheld og viðurkennd af heilbrigðisnefnd viðkomandi svæðis.
- 2.4. Allt hráefni skal geymt í yfirbyggðum þróm eða geymum. Hráefnisþrær skulu vera þéttar og skal allt blöðvatn og annar vökví frá hráefni tekinn til vinnslu. Strax og hráefnisgeymsla hefur verið tæmd, skal skola hana með vatni. Vatni frá fyrstu skolun skal halda í lágmarki t. d. með háprýstidælum og taka til vinnslu í verksmiðju.
- 2.5. Tæming hráefnisgeymslna skal vera sem mest sjálfvirk. Reynist nauðsynlegt að nota moksturstæki, skal þrifa þau vel að verki loknu.
- 2.6. Fiskúrgang skal að jafnaði ekki geyma lengur en fjóra sólarhringa áður en hann er tekinn til vinnslu. Hafi hitastig verið undir 4°C meðan á geymslu stóð er heimilt að geyma úrgang í allt að eina viku. Heilbrigðisnefnd viðkomandi svæðis getur veitt undanþágu frá þessari kröfu, ef ástæða þykir til.
- 2.7. Við rotvörn bræðslufisks skal nota viðurkenndan skömmtnar- og blöndunarbúnað. Um styrk og meðferð rotvarnarefna fer samkvæmt reglugerð um notkun rotvarnarefna til geymslu á bræðslufiski, eins og hún er hverju sinni.
- 2.8. Loftræsta skal frá verulegum lyktaruppsprettum í verksmiðju og ræstiloftið flutt til lyktheyðingar. Loftræsting skal hönnuð á þann hátt, að sem minnst af ómengdu lofti sé dregið með.
- 2.9. Loft frá þurrkurum skal leiða í gegnum rykskiljur með góða skiljunarhæfni og síðan til lyktheyðingar.
- 2.10. Lyktheyðing skal framkvæmd með þvotta- og þéttiturni, sem kælir útblásturinn niður í a. m. k. 20°C og/eða brennslu lyktarefnanna. Lyktheyðing við brennslu skal vera jafn góð og eftir hitun í lofti í 700°C í 1/3 úr sekúndu. Við hönnun lyktheyðingarbúnaðarinnar skal taka tillit til orkuendurvinnslusjónarmiða.
- 2.11. Innan eins árs frá því að lofthreinsibúnaðurinn er tekinn í notkun skal fara fram athugun á hæfni hans í samráði við Hollustuvernd ríkisins. Niðurstöður þeirrar athugunar skal hafa til viðmiðunar varðandi kröfur um viðbótarhreinsun og/eða enn frekari dreifingu útblásturslofts frá verksmiðjunni.
- 2.12. Soðkjarnatæki skulu útbúin fullkomnum dropagildrum. Fylgjast skal vel með því að soðtæki séu ekki ofhlaðin. Allt soðvatn skal nýta.
- 2.13. Framkvæmd skal hreinsun á tækjabúnaði og mannvirkjum þannig að hreinsivökvanum sé safnað saman og hann endurnýttur eins oft og hægt er. Þegar hreinsivökvanum er veitt til sjávar, skal sýrustig (pH) frárennslisstraumsins vera á bilinu 5—10.
- 2.14. Frárennslí úr hráefnisþróm og innan úr mannvirkjum skal tengjast í fitugildru og þaðan ásamt öðru frárennslí leitt niður fyrir stórstraumsfjöruborð. Fitugildru skal hreinsa eins oft og nauðsyn krefur. Fitu og úrgang, sem safnast fyrir í fitugildru, skal nýta eða farga á viðeigandi hátt að mati viðkomandi heilbrigðisnefndar. Fiskimjölsverksmiðjan skal hafa samráð við Hollustuvernd ríkisins um stærð og gerð fitugildru.
- 2.15. Framkvæma skal reglulega athugun á lífrænum efnunum í frárennslí. Skal það gert í samráði við Hollustuvernd ríkisins. Niðurstöður skulu hafðar til hliðsjónar varðandi frekari kröfur um hreinsibúnað á frárennslí.
- 2.16. Frárennslí frá snyrtingum skal leiða í rotþró, eða frá því gengið með öðrum viðurkenndum hætti að mati viðkomandi heilbrigðisnefndar.

- 2.17. Lýsisgeymar skulu vera í lýsisheldri þró, að rúmtaki minnst 20% af rúmtaki geymisins í þrónni. Séu fleiri en einn geymir í sömu þró, skal rúmtakið vera minnst 20% af rúmtaki stærsta geymisins. Lokunarbúnaður skal vera af viðurkenndri gerð og þannig staðsettur að ekki sé hætt á því að hann verði fyrir hnjaski. Einn loki skal staðsettur innan þróar.
- 2.18. Um frágang olfugeyma og varnir gegn mengun af völdum olíu fer skv. heilbrigðisreglugerð nr. 45/1972 og reglum nr. 560/1982 um varnir gegn olíumengun sjávar við olfubirgðastöðvar.
- 2.19. Verksmiðjan skal sjá um að mengunarvarnarbúnaður sé ávallt í sem fullkomnustu lagi. Skal hafa reglulegt eftirlit með búnaði og ástandi hráefnis hverju sinni. Niðurstöður og athuganir skal skrá niður í sérstaka dagbók og skal fulltrúum Hollustuverndar ríkisins og viðkomandi heilbrigðisnefndar heimill aðgangur að þeim hvenær sem er.

3. gr.

3. Gildistaka.

- 3.1. Starfsleyfi þetta, sem veitt er í samræmi við 5. gr. reglugerðar nr. 390/1985, um starfsleyfi fyrir atvinnurekstur, sem haft getur í för með sér mengun, sem sett er með stöð í 3. gr. laga nr. 109/1984, um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit, öðlast gildi þegar í stað.

4. gr.

4. Ákvæði til bráðabirgða.

- 4.1. Yfirbygging þeirra hráefnisgeymslna, sem eru opnar sbr. gr. 2.4., skal lokið fyrir 1. september 1988.
- 4.2. Uppsetningu punktsofgerfis til loftræstingar og lyktheydingar frá helstu lyktaruppsettum öðrum en þurrkurum, sbr. gr. 2.8., skal lokið fyrir 1. september 1988.
- 4.3. Áætlun og ákvörðun um lyktheydingarbúnað fyrir útblástur frá þurrkurum, sbr. gr. 2.10., skulu liggja fyrir eigi síðar en 1. september 1987.
- 4.4. Lofthreinsibúnaður sbr. gr. 2.10. skal taka til starfa eigi síðar en 1. júlí 1990.
- 4.5. Byggingu fitugildru fyrir frárennsli, sbr. gr. 2.14., skal lokið fyrir 1. september 1987.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 30. desember 1986.

Ragnildur Helgadóttir.

Ingimar Sigurðsson.

AUGLÝSING

**um starfsleyfi fyrir Hraðfrystistöð Þórshafnar hf.,
fiskimjölsverksmiðju; Þórshöfn.**

1. gr.

1. Almenn ákvæði.

- 1.1. Verksmiðjunni er heimilt að framleiða fiskmjöl og lýsi úr fiski og fiskúrgangi. Hámarksafköst verksmiðjunnar skulu við það miðast, að ekki verði um sérstaka mengun umhverfis að ræða vegna of mikils álags á tækjakost.